

1. UVOD

Cilj svake zemlje je da ostvari rast i razvoj u uslovima stabilne ekonomije. Da bi to i postigla, ona mora da sprovodi adekvatnu ekonomsku politiku, a u okviru nje i monetarnu politiku koja je, nesporno, jedna od njenih najvažnijih dijelova. Treba napomenuti da u realizaciji ciljeva ekonomske politike, monetarna politika može postići pozitivna djelovanja na ukupna privredna kretanja samo ako bude adekvatno vođena i sinhronizovana sa drugim komponentama ekonomske politike, kao što su: fiskalna politika, spoljnotrgovinska politika, devizna politika, politika investicija, politika dohotka i dr.

Adekvatno vođena monetarna politika mora da bude fleksibilna i da svakodnevno prilagođava svoje aktivnosti promjenama, poremećajima kao i stalnom razvoju finansijskog sistema svoje zemlje. Dakle, monetarna politika nije postavljena kao univerzalan i jednom zauvijek dat model. Jedan od modela upravljanja monetarnom politikom jeste i valutni odbor. U mnogim tranzicionim ekonomijama vođene su rasprave o varijanti njegovog uvođenja, a u nekima je ovaj sistem, sa više ili manje specifičnosti, uveden i funkcioniše. Poslije deset godina funkcionisanja u Bosni i Hercegovini, i teorija i praksa se slažu da je ovakav oblik monetarne politike dao određene pozitivne rezultate. Oni se prije svega ogledaju u naglom obuzdavanju inflacije i kreiranju povjerenja u domaću valutu, čime su stvorene osnovne makroekonomske pretpostavke za privredni i društveni razvoj. Međutim, sama priroda sistema valutnog odbora ne podrazumijeva njegovu tajnost. Isto tako, njegove negativne strane, koje ispoljava na platni bilans i usporavanje stope rasta, nalažu potrebu preispitivanja njegovog funkcionisanja. Ipak, proces prelaska sa jednog na drugi monetarni sistem je vrlo složen i kompleksan zadatak, i upravo jedan od ključnih izazova za BiH, na njenom putu ka članstvu u Evropskoj Uniji i mogućem usvajanju evra, jeste da održi monetarnu stabilnost postignutu u proteklih deset godina putem aranžmana valutnog odbora.